

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΜΑΛΚΟΛΜ ΤΕΡΝΜΠΟΥΛ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

Η Αυστραλία στην εποχή τής τόλμης για καινοτομίες

Ακροβατώντας για να μη θίξει τη συντηρητική δεξιά στο Λίμπερλ Πάρτι, ο πρωθυπουργός Μάλκολμ Τέρνμπουλ, με μικρά βηματάκια αρχίζει να επιβάλλει τη δική του φιλοσοφία στην κυβερνητική πολιτική. Γι' αυτό δεν αποκλείω καθόλου την περίπτωση να κηρύξει εκλογές τον προσεχή Μάρτιο για να αποκτήσει το λαϊκό έρισμα που θα τον επιβάλει σαν εκλεγμένο πρωθυπουργό.

Η προχθεσινή αναγγελία τής απόφασής του να διαθέσει περισσότερα από ένα δις δολάρια για τον εκσυγχρονισμό τής Αυστραλίας σε όλους τους τομείς είναι μια ιστορική απόφαση για το μέλλον της χώρας μας, που μέχρι τώρα σήκωνε το βάρος τού ακραίου συντηρητισμού που επέβαλαν ο Τόνι Άμπονι, ο Τζο Χόκεϊ και η παρέα τους. Αποψή μου είναι πως τα χρήματα αυτά δεν είναι αρκετά για ένα τόσο φιλόδοξο πρόγραμμα και ανησυχία μου είναι το γεγονός πως ενώ ο κ. Τέρνμπουλ θέλει να μεταφέρει τη χώρα από το κάρο σε ταχεία αμαξοστοιχία, οι άπληστοι μεγαλοεπιχειρηματίες απαιτούν μείωση τού φόρου των εταιρειών τους στο 25%. Οσα, δηλαδή, πλήρωνε κάποτε ένας χαμη-

λόμοθος εργάτης!

Ο κ. Τέρνμπουλ αντιστέκεται σ' αυτή την απαίτηση και το είπε ξεκάθαρα σε συνέντευξη στο ABC πως δεν υπάρχουν αρκετά χρήματα για μείωση στο φόρο των μεγάλων επιχειρήσεων, που συνεχίζουν να αναμασσούν το επείρημα πως με μικρότερο φόρο θα αναπτυχθούν και θα πληρώνουν περισσότερα χρήματα σε φόρους. Φυσικά, πρόκειται για παραμύθι γιατί τα κέρδη δεν έρχονται με την μείωση στη φορολογία, αλλά με την αύξηση στην κατανάλωση.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι τέσσερις μεγάλες τράπεζες, που φέτος έδειξαν συνολικά κέρδη \$30 δις και παρόλα αυτά αύξησαν τα ποσοστά των επιτοκίων τους.

Αλλωστε, οι 900 μεγαλύτερες εταιρείες τής χώρας πλήρωσαν φόρο μόνο 19,3% το 2014, επειδή εξοικονόμησαν \$25 δις σε φοροαπαλλαγές, ποσό που αντιστοιχεί με τα 2/3 τού ελλείμματος στον Προϋπολογισμό! Γιατί, λοιπόν, απαιτούν μείωση τού φόρου στο 25%; Για να πληρώνουν μόνο 14,3% αντί 19,3% που πληρώνουν σήμερα, αντί το νόμιμο 30%. Ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ αντιστέ-

κεται στην απλοσία των κροίσων, αλλά πόσο θ' αντέξει τις πιέσεις;

Ο κ. Τέρνμπουλ, όμως, είναι διατεθειμένος να βοηθήσει νέους επιχειρηματίες με φορολογικά ευεργετήματα μέχρι 20% όταν ξεκινούν νέες επιχειρήσεις και τις κρατήσουν τουλάχιστον τρία χρόνια, ενώ προωθεί τη συνεργασία των επιχειρήσεων με τα πανεπιστήμια για έρευνες και την εμπορική εκμετάλλευση των ανακαλύψεων.

Ο πρωθυπουργός ενθαρρύνει και την τόλμη για την ανάπτυξη νέων βιομηχανιών και την αντιμετώπιση τού ξένου ανταγωνισμού, αλλά η τύχη τής κυβέρνησής του θα κριθεί από την γενικότερη πορεία τής οικονομίας, τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις και τις πιθανές αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις. Πάντως, σύμφωνα και με την χθεσινή Newspoll η δημοτικότητα τής κυβέρνησης παραμένει αέρινη στο 53% έναντι 47% για τους Εργατικούς, ενώ η δημοτικότητα τού αρχηγού τής αντιπολίτευσης, Μπιλ Σόρτιν συνεχίζει την ελεύθερη πτώση της και τώρα βρίσκεται στο 14%, αν και η δημοτικότητα τού πρωθυπουργού μειώθηκε 4% στο 60%.

Κοινοτικά

Απογοητευτικό το αποτέλεσμα των εκλογών στην Κοινότητα και θα πρέπει ν' ανησυχεί τους ιθύνοντες, γιατί όσο πλούσιος και αν γίνει αυτός ο ιστορικός λαϊκός φορέας δεν θ' αξίζει έναν παρά κωρίς ενεργά μέλη. Ούτε εγώ ψήφισα γιατί δεν είχα καιρό για χάσιμο αφού ήξερα το αποτέλεσμα, ούτε λέω πως πρέπει να καταργηθούν τα πληρεξούσια αφού αυτό δεν είναι δυνατόν, αλλά είναι απελπιστικό όταν χρησιμοποιούνται εν ψυχρώ για ν' αποκλείονται τα προσοντούχα παιδιά των αντιπάλων, έστω αν διαφωνούν με τις αποφάσεις τής πλειοψηφίας, ακόμη και όταν «βγάζουν γλώσσα». Πέστε με αν θέλετε θαυμάσι τού Νίκου Παπανικίτα, αλλά το θεωρώ ακατανόητο να είναι εκτός συμβουλίου ο οραματιστής τής Κοινότητας, ο άνθρωπος που μπορεί να κάνει την αλλαγή με τη βοήθεια ενός δημιουργικού συμβουλίου.

Η Κοινότητα είναι δημοκρατικός φορέας και η αντιπολίτευση δεν πρέπει να θεωρείται αμάρτημα, ακόμη και αν είναι σκληρή, θα έλεγα μάλιστα όσοι δεν αντέχουν τη φωτιά δεν πρέπει να μπαίνουν στην κουζίνα. Και εγώ αυτή τη στιγμή κάνω αντιπολίτευση, παρόλο που σε μια αναμέτρηση πάλι θα υποστήριζα τη σημερινή παράταξη επειδή υποστηρίζει το Φεστιβάλ, τη συμφιλίωση στην ομογένεια και δεν συνδέεται συναισθηματικά με το κτήριο στο Πάτινγκτον.

Αν πραγματικά ενδιαφέρεται το συμβούλιο για το μέλλον τής Κοινότητας, θα πρέπει να παραμερίσει τις προσωπικές διενέξεις για να συμπεριλαμβάνει όλες τις παρατάξεις με μια μικρή πλειοψηφία για την κυρίαρχη τάση και προπαντός με ταλαντούχους νέους και νέες.

Οι απόγονοι τού Κάιν

Ο Κάιν, που περιγράφεται στο Βιβλίο της Γένεσης ως ο πρώτος γιος του Αδάμ και της Εύας, υπήρξε ο πρώτος Βιβλικός ανθρωποκτόνος και ταυτόχρονα αδελφοκτόνος, θανατώνοντας τον νεότερο αδελφό του Άβελ, αλλά και κατ' επέκταση ο πρώτος γενοκτόνος, αν θεωρηθεί ότι αυτοί αποτελούσαν γενάρκες λαών. Απόγονοι τού Κάιν σήμερα είναι οι ανθρωποκτόνοι και γενοκτόνοι που -αν μπορούσαν- θα «θέρριζαν» κάθε άνθρωπο που δεν είναι λευκός, ξανθός και γαλανομάτης. Θα σκότωναν χωρίς δισταγμό τα δύο τρίτα τού πληθυσμού τής γης, όπως θα έκανε ο Χίτλερ αν μπορούσε ή αν είχε προλάβει, επειδή είναι ρατσιστές και μισούν το διαφορετικό.

Κάθε μέρα λαμβάνω δέκα ηλεκτρονικά μηνύματα με το ίδιο ρατσιστικό περιεχόμενο, που βασίζεται στην τρομοκρατία των αφελών με ατεκμηρίωτες εικασίες και θεωρίες τής δεκάρας για τον κίνδυνο που διατρέχουμε από τους... τρομοκράτες, παρόλο που οι νεκροί από αυτοκινητιστικά δυστυχήματα είναι περισσότεροι. Εγώ δεν ανησυχώ και διαγράφω αδιάβαστα τα ρατσιστικά μηνύματα, επειδή οι πιθανότητες να με σκοτώσει ένας μεθυσμένος οδηγός είναι πολύ μεγαλύτερες από να με μαχαιρώσει ένας σαδιστής τζιχαδιστής.

Ασφαλώς είναι φρικτά τα εγκλήματα των τζιχαδιστών και οι ένοχοι πρέπει να τα πληρώνουν με τη ζωή τους. Όμως στις ΗΠΑ σκοτώνονται κάθε χρόνο 10.000 άνθρωποι μόνο από όπλα, τρεις φορές περισσότεροι από αυτούς που σκοτώθηκαν στις επιθέσεις στους δίδυμους πύργους, αλλά οι Αμερικανοί αρνούνται να

αφοπλιστούν για να γλιτώσουν 10.000 συμπατριώτες τους. Αυτό το λένε... πατριωτισμό.

Βέβαια, οι απόγονοι τού Κάιν δεν είναι τέρατα ευφύιας αν κρίνω από τους αμερικανούς της Κου Κλουκ Κλαν, τους χρυσαυγίτες και τους ντόπιους νεοναζί, γι' αυτό δεν πρέπει να δεχόμαστε ανεξέλεγκτα τις μακακίες τους. Οι φυλετικοί και θρησκευτικοί πόλεμοι δεν έλυσαν ποτέ και κανένα πρόβλημα, όπως δεν θα δούμε ειρήνη στη Μέση Ανατολή και το τέλος τής τρομοκρατίας με βομβαρδισμούς, στρατιωτικές επεμβάσεις και σφαγές αθώων.

Καλόο!

Τρεις σκληροτράχηλοι καουμπόπδες κάθονταν ένα βράδυ γύρω από τη φωτιά και λέγανε ιστορίες για το πόσο σκληρόπετσι και πόσο άφοβοι είναι. Λέει ο πρώτος:

-Χθες που περπάταγα στο μονοπάτι του Νεκρού, από κάτω από μια πέτρα βγαίνει ένας κροταλιάς 4 μέτρα. Τον αρπάζω, του δαγκώνω και του κόβω το κεφάλι και του ρουφάω όλο το δηλητήριο. Και όπως βλέπετε είμαι εδώ και σας το λέω.

-Αυτό δεν είναι τίποτα, λέει ο δεύτερος. Εγώ την περασμένη εβδομάδα πέρναγα έξω από τη φάρμα του Μπιλ. Εκείνη την ώρα το είχε σκάσει ένας ταύρος 250 κιλά, ο οποίος είχε σκοτώσει το Μπιλ, τη γυναίκα του και 3 περαστικούς. Εγώ τον αρπάζω από τα κέρατα, τον γυρνάω ανάποδα και του δένω τα πόδια για να μην πειράξει κανέναν άλλο.

Ο τρίτος παρέμενε σιωπηλός, σκαλίζοντας που και που τα κάρβουνα με το... «πουλί» του.

Ακόμη ένα:

Τέσσερις ναυαγοί ηλικίας 20, 40, 50 και 70 ετών βρίσκονται σε ένα νησί και σε απόσταση αναπνοής σε ένα άλλο νησί βρίσκονται ισάριθμα πανέμορφα μοντέλα.

Ο 20άρης λέει: Γρήγορα να κολυμπήσουμε να πάμε απέναντι στα κορίτσια! Ο 40άρης του απαντά: Καλά μην βιάζεσαι και τόσο.

Ο 50άρης προτείνει: Εγώ λέω να κατασκευάσουμε μία σκαφίδα.

Ο 70άρης: Για σταθείτε ρε παιδιά. Γιατί να τα κάνουμε όλα αυτά; Αφού κι από εδώ τα βλέπουμε!